

dan Overenskomst vilde ikke kunne være blevet sluttet.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing, at det er vistnok rigtigt, at Landstingets Sammensætning er ændret, men Landstinget har i ingen Henseende faaet en forøget Myndighed, og det ærede Medlem vil vide, at overfor den Stilling, som Landstinget har faaet i vor Forfatning, hvorigenem der sikredes det en begrænset Opløselighed — noget, som det ærede Medlem fremtvang, meget mod sin Sidemands Ønske og under hans kraftige Hjælp til os for at hindre denne Bestemmelses Indførelse i Grundloven — blev det fra vor Side straks anført, at det vilde afhænge af den Stilling, hvori Landstinget fremtidig mente, at det befandt sig, og af dets egne Handlinger, hvorledes Forholdene her i Landet vilde udvikle sig. Det blev skildret, hvorledes en Politik fra Landstingets Side, der vilde tilsikre det en Stilling, som ikke var tiltænkt det, som var anderledes end før anerkendt fra Vinstres Side, og som indeholdt et Angreb paa Folketingsparlamentarismen, nødvendigvis vilde bringe Folketinget i en Kampstilling overfor dette Landsting for at hidføre en bedre forfatningsmæssig Ordning. Dette blev straks sagt af mig, endogsaa paa selve Grundlovsdagen den 5. Juni 1915. Det er Landstinget, som ved den Holdning, det har indtaget i denne Krise, har ført Spørgsmaalet frem, og som har gjort det til en Nødvendighed, at dette Spørgsmaal føres ud til Vælgerne. Det vil blive disse, som kommer til at bekræfte den simple Kendsgerning, som jeg har skildret, og som det ærede Medlem ikke vil kunne fjerne med nok saa mange politiske Ord, som han her fører frem, at naar et Ting, det kalde sig Landsting, Overhus, Første Kammer eller hvad som helst andet, repræsenterende et andet Flertal end det førende Ting i Forfatningen, og det er Folketinget, naar et saadant Ting rejser en Kamp mod Folketinget, saa vil det før eller senere komme til at lide et Nederlag. Og jeg gentager paa ny, at det ærede Medlem, hvem jeg ønsker et langt Liv, vil komme til selv at opleve den Dag, da denne af Landstinget indledede Forfatningskamp her i Landet er endt enten med, at Landstinget vil være ude af Stand til at gentage det Eksperiment, det gjorde den 28. Februar, eller ogsaa har ophørt at eksistere. Det er en ganske simpel Kendsgerning, som det ærede Medlem ikke kan fjerne ved noget Ord her i Dag, og som han vil se Begivenhederne bekræfte.

J. C. Christensen: Jeg takker Indenrigsministeren for hans gode Ønsker for mit Liv — jeg antager, det gælder mit politiske Liv —, men jeg tror ikke, at jeg, selv om Ministerens Ønske gaar i Opfyldelse og jeg bliver meget gammel, vil opleve den Dag, da den almindelige Valgret vil mene, at det har været en Forbrydelse, at Landstinget ønskede at appellere til Vælgerne. Jeg har heller ikke set andetsteds, at saadanne Ønsker har medført Nederlag.

Dernæst vil jeg til Ministeren sige, at det i Udvalget om det foreliggende Lovforslag for alle Parter gjaldt om at faa en Overenskomst om dette Forslag, og det var ikke fornødent for os at tale om Statslaansforslaget, thi alle vidste — det vidste ogsaa den højtærede Indenrigsminister —, at saa snart der kom en Overenskomst i Stand om det foreliggende Lovforslag om en Afvikling, vilde der ingen politisk Konflikt være mere. Da det var Baggrunden, og alle kunde se det, var der ingen Grund til, at vi sad i Udvalget og drøftede den Ting; og da vi paa et enkelt Tidspunkt kom til at nævne det, og Indenrigsministeren ogsaa nævnede det — som jeg syntes i en lidt ivrig Tone —, saa sagde jeg til ham, at jeg vilde raade Ministeren fra at faa prøvet det Eksperiment en Gang til. Derfor kan Ministeren ikke sige, at Spørgsmaalet om de to Lovforslags Forhold til hinanden ikke har været nævnt i Udvalget. Men det gjaldt selvfølgelig om at naa en Overenskomst om *denne* Sag. Det fik vi, og dermed var alle Vanskeligheder forbi.

Sigurd Berg: Den højtærede Indenrigsminister udtalte før, at der i den Meddelelse, der var udsendt gennem Ritzaus Bureau om Mandagen, og som fastslaar den Opfattelse, som Oppositionen havde med Hensyn til Stillingen, var forsøgt at give det Udseende af, at der forelaa en Overenskomst af politisk Natur. Den Bemærkning maa jeg tage bestemt Afstand fra. Der er ikke paa nogen som helst Maade forsøgt at kaste noget andet Skær over det, der var sket, end det rigtige Skær; Meddelelsen gik ud paa rent faktisk at oplyse om, hvorledes Oppositionspartierne saa paa Stillingen, og om, hvad de vilde gøre den Dag, nemlig at de, efter at de havde faaet den Sikkerhed, som de mente, de burde have, vilde gaa til Gennemførelse af Statslaanet, og det blev ogsaa gennemført den Mandag, der er Tale om. Det var